

[Finansministeren.]

mener ikke, det offentlige uden videre kan pålægge erhvervslivet omkostninger til opkrævning af skatter og så sige: det må I selv klare.

Vi havde forhandlinger i sin tid med Dansk Arbejdsgiverforening om dette spørgsmål. Vores indtryk i finansministeriet dengang var, at ordningen gav dækning og i visse tilfælde måske endda rigelig dækning. Men det er svært at beregne og svært at bevise. Forholdet er jo det, at arbejdsgiverne skal foretage en masse andre ting, som ikke har noget med kildeskatten at gøre. Når man ser, at Dansk Arbejdsgiverforening f. eks. forlanger indberetning om lønstatistikken delt op på, jeg ved ikke hvor mange punkter, vil man hurtigt blive klar over, at det merarbejde, der er, ikke kan ligge i at regne lønnen ud, for den skal arbejdsgiverne jo regne ud i forvejen. Det merarbejde, der ligger i at foretage et fast fradrag og beregne en skat, er ikke så alvorligt, som man måske nok kan give det udseende af. Når man kommer med disse beregninger, er det mit indtryk, at det i virkeligheden er hele arbejdsgiverens lønningsregnskab, der er gået ind til et eller andet institut, og at det er det, man kommer med. Men det er kun kildeskattemeromkostningen, vi skal snakke om. Vi mener, at der er god dækning i øjeblikket, men jeg vil naturligvis gerne her give tilsagn om at tage det spørgsmål op.

Hr. Lembourg sagde til mig, at det provenutab, der kom, kun kom én gang. Ja vel, men det kommer altså den ene gang. Der bliver efter dette forslag et provenutab på 1,4 milliarder kr. i finansåret 1972-73. Jeg synes nok, de konservative skylder folketingsoplysning om, hvorvidt man helt har skiftet politik med hensyn til finanserne, når man mener, at man i 1972-73 pludselig kan tage et provenutab på 1,4 milliarder kr. Hvordan skal det dækkes? Hvis man ikke har skiftet standpunkt, skal vi så have momsforhøjelse? Er det det, der ligger bag, eller hvad er det? Hvem skal betale? Det synes jeg nok man burde have svaret på.

Hr. Enggaard spurgte, om jeg havde yderligere oplysninger om forhandlingerne med kommunerne. Jeg tror, det vil være det rigtigste, at jeg svarer i udvalget ved et

samråd. Det var jo en første forhandling, vi havde i kommunerne. Vi kom meget langt, og vi vil fortsætte disse forhandlinger. Jeg er enig i, at hvis man, hvad jeg er indstillet på, accepterer det, kommunerne er kommet med, og det, Poul Dählgaard-udvalget er kommet med, vil man kunne få en betydelig bedre kontrol med de såkaldte arbejdsgiverrestancer.

Så har jeg samtidig svaret hr. Bernhard Baunsgaard; det var også spørgsmålet om at tage dækningen af arbejdsgiverens omkostninger op til en særlig behandling. Det vil jeg altså gerne. Ligeledes kan jeg sige til hr. Lütken, der bad om oplysninger om arbejdsgiverrestancerne, at i det omfang, det er muligt, vil jeg meget gerne komme til udvalget med disse oplysninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lembourg): Ministeren mener, at det kan være svært at regne ud, hvor stor en del af omkostningerne der egentlig skyldes kildeskatteteadministrationen. Men Multidata, som har foretaget denne undersøgelse, har netop bygget den på en undersøgelse af, hvor meget af det der kan henføres til den egentlige kildeskattetekostning, og kommer altså til det resultat, at det ligger på ca. det dobbelte af den kompensation, man får. Men jeg takker ministeren for tilsagnet om, at vi nu får dette undersøgt i udvalget.

Så rejser ministeren problemet om provenutabet. Se, der er jo det at sige til det, at dette provenutab ikke giver nogen forbrugsvirkning, ikke fører til et øget forbrug ude i det økonomiske system, men alene til en likviditetslettelse for virksomhederne. Jeg har egentlig forstået det sådan på de udtalelser, der er kommet fra regeringen, at alle er enige om, at det er nødvendigt på en eller anden måde at lette virksomhedernes likviditetsproblemer. Det kan man gøre, og samtidig kan man undgå, at en sådan lettelse fører til en slækkelse af finanspolitikken og dermed en udvidelse af forbruget.

Jeg betragter ministerens udtalelse sådan, at vi er enige om, at der skal gives reel dækning for omkostningerne. Så langt er vi kommet. Hvis det viser sig, at dette ikke er tilfældet, mener jeg, at man må kunne opfatte ministerens udtalelser i dag sådan, at så er dette forslag vejen til at skaffe reel dækning.